

Jezus in het midden

door: A. Ladrière

“Jezus, ging in het midden staan en zei tot hen: Vrede zij u!”

Johannes 20:19

De Heer Jezus brengt mensen samen, en Hij is dan hun Middelpunt. God zoekt individuele mensen die in geloof en godsvrucht wandelen en Hij brengt hen samen. Nadat Israël was verlost uit Egypte, woonde de Here God in hun midden in de beslotenheid van de tabernakel. Hij gaf hun Zijn wetten en bestuurdde het volk, maar dit was nog niet het vergaderen rondom een Persoon. Profeten zoals Mozes en Johannes de Doper vormen geen middelpunt, waaromheen men zich vergadert. Als Middelpunt is er een *God* nodig die met gezag alles geeft, en ook een *Mens* die de menselijke behoeften begrijpt en die men kan begrijpen.

De Zoon van God heeft Zich als Mens op aarde geopenbaard. Het Woord is vlees geworden en Hij is gekomen als:

- (1) *“het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt”* (Joh. 1:29);
- (2) degene *“die met de Heilige Geest doopt”* (Joh. 1:33).

Beide zaken zijn nodig om zonden te kunnen verzoenen en mensen nieuw leven te geven. Mensen gaan tot *Hem*, niet zozeer om geleerd te worden, maar om zich tot Hem te wenden om redding. In eerste instantie kwam men tot de beloofde Messias, de Koning van Israël. Maar Hij die tot Zijn eigen volk was gekomen, het zijne, werd door de zijnen niet aangenomen (Joh. 1:11; zie ook Matt. 23:37).

Daarna werd er een wijdere kring getrokken: *“En als Ik van de aarde ben verhoogd, zal Ik allen tot Mijzelf trekken”* (Joh. 12:32). Hij is nu het centrale aantrekkingspunt voor allen, niet meer als de Messias, maar als de Zoon des Mensen. Daartoe moest Hij van de aarde verhoogd worden op het kruis. Hij moest sterven om de zonden weg te doen (1 Joh. 4:9-10), om het leven mee te delen en zodoende het Middelpunt te worden waardoor verloren zondaars konden worden aangetrokken. Hij moest ook sterven, *“opdat Hij de verstrooide kinderen van God tot één zou vergaderen”* (Joh. 11:52). Nadat het verlossingswerk was volbracht, kon dit plan van God werkelijkheid worden. De Heer Jezus is het Middelpunt in de hemel geworden.

In Matteüs 16 vervangt de Gemeente het volk Israël (vs. 18), nadat Hij over Zijn dood heeft gesproken (vs. 21), en de discipelen Zijn heerlijkheid hebben gezien

(Matt. 17:1-2). Hij dringt aan op een geest van nederigheid, die de zijnen moet kenmerken in het koninkrijk der hemelen (Matt. 18:4). Dit hoofdstuk gaat verder met de orde, het gebed, de tucht en het gezag in de Gemeente, totdat in vers 20 gezegd wordt: *“Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden”* (Matt. 18:20). Hoewel Hij in de hemel is, is Hij tevens daar aanwezig waar twee of drie gelovigen in Zijn naam vergaderd zijn. Wat in het hart van de Heer Jezus was, wordt volbracht: het bijeenbrengen van een familie van mensenkinderen, die gereinigd zijn door Zijn bloed en afgezonderd zijn van de wereld. Een volk van aanbidters voor Zijn God en Vader, waarvan Hij het gezegende Middelpunt is.

In Johannes 20 hebben we de opstanding en het lege graf. Petrus en Johannes hebben dit gezien en gaan weer naar huis. Voortaan staan de discipelen op een nieuwe grondslag, namelijk die van de opstanding, van het eeuwige leven, van een levende Christus. Hiertegen vermag de macht van de dood, de zonde, het oordeel, en de satan *niets* meer. Maria Magdalena vindt in dit hoofdstuk haar Heer terug en zij krijgt de boodschap mee voor de discipelen: ‘Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader en [naar] mijn God en uw God’ (Joh. 20:17). Dat is het begin van een familie van aanbidters in geest en waarheid hier op aarde. Natuurlijk in zwakheid, klein en gering, maar wat is het belangrijk voor God. Want op hen heeft God het oog laten vallen: een handjevol onopvallende gelovigen te midden van de grote belijdende massa van de Joden. Zij moeten het licht van Gods genade in de hele wereld gaan verspreiden, zich niet bemoeien met de dingen van de wereld, maar bezig zijn met de dingen die de Heer Jezus betreffen, de dingen die boven zijn. De ogen wijd open voor de eeuwige, hemelse heerlijkheden.

De boodschap van Maria plaatste Christus voor hun aandacht. Hij kwam Zelf in hun midden staan en bracht vrede voor hun verbaasde en bange harten. De Heer stond in hun midden met de tekenen van Zijn lijden in Zijn handen en Zijn zijde. Maar Hij kwam in de kracht van het nieuwe leven door de Geest. Hij zei tegen hen: *“Ontvangt [de] Heilige Geest”* (vs. 22). Hij gaf hun ook gezag om zondaars de zonden te vergeven.

In de opstanding en in de kracht van het onvergankelijke leven is Hij *alleen* het Middelpunt, zowel op aarde als in de hemel. Hij is het Centrum.

Rondom Hem worden de gelovigen – de kinderen van God – vergaderd (Hand. 2:39-47). Wat een genade dat Hij in het midden kwam op de eerste dag van de week, daar waar zij (de discipelen) zich bevonden. Hij zei tegen hen: “Vrede zij u!” Ook voor ons geldt deze

belofte dat Hij in het midden wil komen en ons Zijn handen en Zijn zijde wil tonen (Matt. 18:20). Laten wij ons verblijden als wij de Heer zo in het midden zien staan.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1913-54](#)

Titel: [Jésus centre](#)

[Oude Sporen 2008](#)